

KAMILA DOUDĚROVÁ

Připadám si jako lékař lidských duší

V televizním pořadu Jak se staví sen mě zaujala na první pohled. Všimla jsem si, že více než své ego upřednostňuje řešení životní situace lidí, jejichž interiér přetváří před očima diváků. Architektka Kamila Douděrová je empatická mladá návrhářka, která svou práci považuje za službu lidem.

Text: Alena Kodlová **foto:** KamiDesign

Architektura v sobě spojuje uměleckou invenci s řadou technických znalostí. Co vás vedlo k tomu zvolit si tak obtížný obor?

Studovala jsem gymnázium a byla jsem zcela nepolíbená technickými znalostmi. Ale vždycky mě bavilo kreslení, byla jsem kreativní. Zároveň mi šla dobře matematika. Zvažovala jsem studium medicíny, práv, ale přijímačky na architekturu se dělaly už v lednu. Byla tam matematika, kreslení, všechno, co mi šlo, a tak mě vzali. Osud mi to takhle naplánoval, další možnosti jsem už nezkoušela.

Tehdy se už dělaly výkresy na počítači?

Ne, ne, byla jsem v posledním ročníku, ve kterém se poctivě rýsovalo. Až někdy ve druhém roce studia jsme začínali s programem AutoCAD, ale ostatní, co přišli na školu po nás, už rýsovali jenom na počítači. Díky bohu, já jsem za to rýsovací pero vděčná. A dodneška, co nemám na papíře, to nevymyslím. Začínám klasicky se skicákem.

Často zmiňujete stáž ve Francii.

Byl to pro mě zásadní impuls pro tvůrčí práci. Chodili jsme hodně do plenéru a naši učitelé nás neustále vyzývali „exprimé“! Hledali jsme expresi na to místo, tvořili z hlíny, papíru, odpadků a snažili se vyjádřit, jaký pocit v nás dané prostředí zanechalo. Na základě toho se teprve začalo technicky zkoumat, co to je, bazén nebo forma zastřešení. Pobyt ve Francii mi dodal sebevědomí, že mohu tvořit. Byl to velký rozdíl oproti pražské škole, kde toho tvoření nebylo příliš. Ničily mě jak statika, tak pozemní stavitelství. Byla jsem strašně zakomplexovaný žáček, který si nevěřil. Naopak ve Francii jsem pochopila, jak je architekt brán jinde. Že je to umělec, který tvoří a má pod sebou lidi, kteří jeho myšlenku akceptují. Váží si ho jako autora a věci s ním konzultují. A já, díky bohu, když přeskočím pár let, už jsem se k tomu také dopracovala. Získala jsem určité sebevědomí, mám partu lidí, kteří moje myšlenky berou

a dotahují je. Teprve ve Francii jsem zjistila, že jsem na správném místě, že mě architektura baví. Do té doby jsem se potácela v nejistotě, jestli vůbec dělám správný obor.

V takovém případě asi chybí chuť do tvořivé práce...

V mnoha předmětech jsem plavala, hrozně mě dusily a nebavily. Chybělo mi technické zázemí, které měli spolužáci z průmyslovek. Orientovali se ve stavebních prvcích, věděli, jak ve stavbě fungují. Já nevěděla, o co jde. Uvažovala jsem dokonce, že půjdu na medicínu, moje maminka je lékařka. Ale ona mi říkala, ty na to nemáš srdce ani žaludek, ty budeš trpět s každým pacientem. Jsem prý lítostivá a přecitlivělá. A já tím, že dělám interiéry, se k těm lidem dostávám blíž a blíž. A vlastně jim pomáhám, i když u toho neteče krev. Oni také potřebují změnu. Strávím s nimi třeba dvě hodiny hezkým povídáním, snažím se jim porozumět, mám pocit, že jsem částečně i psycholog. A když se mi návrh podaří a vidím ty šťastné oči, tak si připadám jako lékař lidských duší.

V době vašich studií působil na Fakultě architektury ČVUT jeden z nejvýznamnějších současných architektů u nás, profesor Ladislav Lábus. Co jste si vzala z jeho přednášek?

Netroufla jsem se přihlásit do jeho ateliéru, stejně tak do ateliéru architekta Bočana nebo architektky Šrámkové. Bála jsem se, neměla jsem potřebné sebevědomí. Na jedné straně mě to mrzí, na druhé straně se teď věnuji interiérum, které se tenkrát na škole neřešily. Tím vůbec nechci shodit taková jména pedagogů, kteří mě učili, jako byl architekt Fořt nebo později současná proděkan-ka, architektka Irena Šestáková.

Interiérová tvorba se hlouběji probírá na VŠ UMPRUM.

Asi jsem si měla vybrat jinou školu. Ale zase mám teď povědomí o konstrukci staveb a lépe se domluvíme s projektanty, než kdy-

1

1 xxxxxxxxxxxx
 xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
 xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
 2 xxxxxxxxxxxx
 xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
 xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
 3 xxxxxxxxxxxx
 xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
 xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
 4 xxxxxxxxxxxx
 xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
 xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

2

3

4

bych byla absolventkou více umělecky zaměřené školy. To už jsou velcí vizionáři...

Jak docházíte ke kompromisu mezi přáním investora a vizí architekta?

Po škole jsem měla jakousi ideální vizi, ta samozřejmě ztroskotala už tím, že jsem studovala sociální stavby, kterých se u nás stává minimum. Ale postupně, jak jsem se setkávala s klienty, jsem dospěla k názoru, že každý z nich je originál. I když mám svůj osobitý přístup, tak vždycky je možné přizpůsobit se investoru tak, aby byl spokojený. Ještě jsem se nesetkala s člověkem, který by si přál styl, se kterým jsem se neztotožnila a nemohla se pod ním podepsat. V současnosti vedle sebe existují různé směry, rustikální nebo lehce stylizovaný s historizujícími prvky. Kdo říká, že je moderní výhradně hranatý minimalismus? To by bylo krátkozraké.

Můžete uvést nějaký příklad?

Mými prvními klienty byli sběratelé starožitností a umění, kteří měli starý okál. Chtěli přistavovat a asi si představovali, že přidáme chaloupku k chaloupce. Navrhla jsem jim plochostropou přístavbu, s tím, že jsme nechali vyniknout staré věci, dali jim prostor a doplnili je moderními prvky, které je nerušily. Původní prostor

jsme oddělili velkou skleněnou stěnou, která je krásná, moderní, ale nekonkuruje starožitným obrazům. Tento projekt byl pro mě po pracovní stránce velkým přínosem, nikdy dopředu nevnáším soudy, co je správné a co ne. Lidé, co si vás najmou, vám věří a vy je vždycky můžete usměrnit.

Potřebují lidé design? Mohou si pořídit stylový interiér, i když nemají miliony na kontě?

Co to je vlastně design? Výraz design se promítl úplně jinam, než prapůvodně byl. Průmyslový designér je ten, který vymýšlí produkty. Dneska se už používá v přeneseném smyslu, designérem se nazývá každý, kdo si udělá nějaký kurz. Mám k tomu slovu malinko averzi. Zároveň si neříkám ani bytová architektka. Jsem architektka a snažím se lidem dělat originální bydlení na míru, tak, aby se jim žilo dobře.

V současnosti je poměrně velký výběr nábytku, od nelevnějšího po velmi drahý. Podle čeho vybíráte jednotlivé kusy?

Často procházím obchody s nábytkem a říkám si, tady nic není. Ale když tam přijdu s konkrétním konceptem interiéru, tak se to v mém košíku najednou začne střídat a objevím věci, které bych normálně přehlédla.

Styly se rychle střídají, jeden rok je nábytek zakulacený, druhý rok hranatější. Jak k návrhu přistupujete, aby výsledek byl nadčasový?

Kdybych o tom měla takhle přemýšlet, tak se zacyklím a nic nedělám. Je možné, že to, co jsem vytvořila, není nadčasové, ale těm lidem se tam dobře žije. Dnes asi nelze styl jednoznačně pojmenovat. Mění se materiály, mění se technologie. Když vezmeme jednotlivě národnosti, tak výraznou stopu zaznamenává skandinávský styl, Němci jsou zase výrazně rigorózní. Češi podle mě žádný styl nemají a kopírují, co se jim momentálně nabízí.

Skandinávský styl má asi nejbližší k nadčasovosti.

Když se mě někdo zeptá na nadčasovou barevnou kombinaci, řeknu: bílá, šedá plus dekor dubu. A to jsou převládající barvy severské školy. Někdy zatoužím navrhnout interiér jenom v těchto neutrálních tónech. Ale vždycky tam nakonec dám nějaký barevný akcent, interiér pak hned ožije.

Když navrhujete interiér, začínáte povrchy, nebo plámem nábytkových sestav, ke kterým doladíte stěny a podlahy?

Vždycky chci s klienty mluvit v místě, kterého se návrh týká. Chci vidět, jak tam dopadá denní světlo, barvy tam budou vypadat ji-

nak než u mne v kanceláři. Chci proniknout do jejich příběhu a už z toho povídání, když se ptám, co mají a nemají rádi, mi vychází jakýsi ideový koncept, co by se jim mohlo líbit. Pak třeba neudělám ani čárku a podvědomě to nosím v hlavě. Působí na mě jednotlivé impulzy. Když je to třeba babička, chytím se například toho, že má ráda květiny. Nabídne se koncept, že to bude příjemné, liliové a zvolím tapetu s květinovým dekorem. Od toho se odvine tvar křesla a všechno ostatní. Barva podlahy bude v tónu stonků na tapetě. Najdu si takový highlight a od něho se odvine všechno ostatní. Mnohdy mně tito lidé dávají nový impuls, že i v sedmdesátí je možné si plnit přání a dívat se dopředu.

Vždycky to ale asi není idylka.

Je to moje práce, která mě baví, ale na druhou stranu někdy dost vyčerpává. Těm lidem dáváte svoji energii a někdo dokáže jen brát. Nejhorší je pro mě klient, který se nerozpovídá, nedá najevo, co má a nemá rád. Když řekne, udělejte to tak, jak myslíte, tak vím, že se určitě nestrefím. Často funguji jako psycholog. Na papír nahodím různé motivy, rostlinný, geometrický a řeknu, nepřemýšlejte, jestli je to tapeta, polštář nebo podlaha, jen mi řekněte, co vás zaujalo. Chci, aby výsledný interiér harmonizoval s jeho příběhem.

A jak se vám staví sen?

Na nákup věcí jsou dány partnery pořadu limity. Občas je to velká výzva, podnítí vás k věcem, které byste normálně nevymyslela. Například musíte umístit nějaký produkt a nechcete, aby to nevypadalo jako teleshoping. Je třeba to udělat tak, aby ten kus nábytku zapadl do konceptu interiéru. Mě to hrozně baví. Pro některé kolegy architektky bylo pod jejich úroveň jít vybírat kousky do Kiky a jiných nábytkových řetězců. Já to beru jako výzvu. Je to něco úplně jiného, než když máte obrovský loft a neomezený rozpočet. Tam asi vstupují architekti, kteří mají velké ego. Vznikne nádherný interiér jako stvořený pro fotografii do časopisu. Ti architekti tvoří sami pro sebe, já tvořím pro lidi.

A jaký sen máte vy?

Už od školy sním o domu, který má duši. Chtěla bych zachránit nějakou památku, je to takový dluh, který mám sama vůči sobě. Netoužím si postavit novostavbu a vybavit ji designovými prvky. Tak jako člověk má někde ve světě spřízněnou duši a najde ji, třeba později v životě, tak já věřím, že na mě někde čeká stavba, která potřebuje zachránit. Zatím chodím, koukám, hledám. A jestli se to má stát, tak se to stane.

1

1 xxxxxxxxxxxx
 xxxxxxxxxxxxxxxxxx
 xxxxxxxxxxxxxxxxxx
 2 xxxxxxxxxxxx
 xxxxxxxxxxxxxxxxxx
 xxxxxxxxxxxxxxxxxx
 3 xxxxxxxxxxxx
 xxxxxxxxxxxxxxxxxx
 xxxxxxxxxxxxxxxxxx

2

3